

Dzień ciekawych fryzur

Scenariusz zajęć w grupie przedszkolnej

Autor: Ewelina Tręda, Anna Płonka

Cele główne:

- zapoznanie dzieci z pracą fryzjera,
- budzenie szacunku dla ludzi wykonujących zawód fryzjera,
- kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej,
- rozwijanie zmysłu dotyku,
- rozwijanie mowy i myślenia,
- wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas zajęć.

Cele szczegółowe: Dziecko:

- zna zawód fryzjera i wie czego potrzebuje do pracy,
- uważnie słucha wiersza lub opowiadania czytanego przez nauczyciela,
- wypowiada się na określony temat,
- bierze udział w zabawach ruchowych,
- rozwiązuje zagadki słowne,
- wykonuje pracę plastyczną, utrzymuje porządek w trakcie pracy i sprzęta po zakończeniu pracy,
- rozpoznaje po dotyku przedmioty potrzebne do pracy fryzjera.

Kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się

Formy pracy: zbiorowa, indywidualna

Metody pracy:

- czynna: stawianie zadań do wykonania, aktywność własna,
- słowna: rozmowa, objaśnienie, instrukcja,
- oglądowa: obserwacja

Środki dydaktyczne:

zdjęcia różnych fryzur, pudełko lub worek, obrazek konturowy głowy, kolorowa włóczka, klej
obrazki małe i duże i przedmioty: suszarka, prostownica, lokówka, szampon, odżywka do włosów,
nożyczki, grzebień, szczotka, wałki, papiloty, lakier do włosów, pianka do włosów, żel do włosów,
spinki, gumki, wsuwki. Kolorowe patyczki lub kredki.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Nauczyciel sam wybiera zadania i dostosowuje je poziomem trudności do grupy wiekowej, w której zajęcia się odbywają. Zabawy można wykorzystać w ciągu całego dnia.

1. Zagadka słowna -wprowadzenie do tematu „Dzień ciekawych fryzur” autorstwa Eweliny Trędy.

Masz ją Ty i mam ją ja,
na głowie każdy ją ma!
Fale, warkocz, może koczek,
lub też zakręcony loczek.
Modna, krótka farbowana,
O czym mowa proszę Pana?

(Fryzura)

2. „Fryzjer i fryzury”- Nauczyciel przedstawia zawód fryzjera (może go wykonywać mężczyzna i kobieta), czym się zajmuje oraz przedstawia fotografie, na których są zaprezentowane różne uczesania (warkocze, francuzy, koki, loki, farbowanie, modelowanie, obcinanie włosów).

3. Atrybuty Fryzjera

Nauczyciel przedstawia dzieciom jak najwięcej przedmiotów, które możemy znaleźć u fryzjera. Zadaniem dzieci jest powiedzieć, do czego służą. W razie problemów, nauczyciel naprowadza dzieci na dobrą odpowiedź. Przedmioty z tej zabawy wykorzystamy również w następnej zabawie.

Potrzebne nam będą: suszarka, prostownica, lokówka, szampon, odżywka do włosów, nożyczki, grzebień, szczotka, wałki, papiloty, lakier do włosów, pianka do włosów, żel do włosów, spinki, gumki, wsuwki.

4. Słuchanie wiersza „Niesforna fryzura Zosi”-autor Ewelina Tręda.

Mała Zosia już od rana,
jest niezwykle rozczochrana.
Czesze, myje modeluje,
wciąż swe włosy uklepuje.

Koszmarne fryzura Zosi,
o ratunek fryzjera prosi.
Ola Boga! Woła mama
jesteś dalej rozczochrana.
Za chwilę, góra dwie,
do przedszkola spóźnimy się!
Mama do fryzjera szybko zadzwoniła
i na wizytę Zosie umówiła.
Zosia w mig się tam zjawiała
i swój wygląd poprawiała.
Teraz Zosia jest już pięknie uczesana
i do przedszkola może pójść jak dama.

5. Rozmowa na temat wysłuchanego wiersza- odpowiedź na pytania.

-Jak miała na imię dziewczynka-bohaterka wiersza?

-Jaką fryzurę miała Zosia?

-Co robiła Zosia aby poprawić swoją fryzurę?

-Do kogo dzwoniła mama Zosi o pomoc?

-Czy fryzjer pomógł Zosi poprawić jej fryzurę?

6. Rozwiązywanie zagadek słownych połączonych z pokazem ilustracji. Autor Ewelina Tręda.

Głowę uczesze raz i dwa,
każdy w swojej łazience go ma.
Dużo zębów ma na grzbiecie,
co to takiego czy już wiecie?

(grzebień)

By mieć czyste włosy to go używamy,
kilka kropel wystarczy i piękną fryzurę mamy.

(szampon)

Wszyscy doskonale je znają,
papier i włosy dzielnie obcinają.

(nożyczki)

Służy do modelowania

i kołtunów rozczesywania,
podobna jest do języka,
dzięki niej każda niesforna fryzura znika.

(szczotka)

7. „Wyprawa do fryzjera”-opowieść ruchowa.

Krysia z mamą poszła do fryzjera (*idziemy w miejscu*). Najpierw świeciło słońce (*wkręcamy „żarówki”*), a później padał deszcz (*pokazujemy kropelki z góry na dół*), więc Krysia z mamą resztę drogi pokonały biegiem (*biegniemy w miejscu*). W końcu dotarły do fryzjera. Przywitały się (*kłaniamy się*) a potem Krysia usiadła w fotelu (*siadamy w siadzie skrzyżnym*) i wyprostowała się, żeby pani fryzjerka mogła zrobić jej fryzurę (*prostujemy się i wyciągamy głowę do sufitu*). Najpierw pani fryzjerka podcięła Krysi włosy (*kładziemy się na plecach, podnosimy nogi do góry i robimy nożyce*), a następnie wysuszyła je suszarką (*wstajemy wyciągamy ręce przed siebie i „wkręcamy żarówki”*). Krysia zawsze marzyła, żeby mieć loki (*kręcimy młynki z góry na dół*), więc pani fryzjerka zrobiła jej wymarzoną fryzurę. Dziewczynka była bardzo zadowolona (*uśmiechamy się*) więc z radości aż podskoczyła wysoko (*podskakujemy*).

8. „Worek fryzjera”-zabawa dydaktyczna stymulująca zmysł dotyku.

Do worka wkładamy atrybuty potrzebne do pracy fryzjera takie jak: grzebień, szczotkę, pojemnik po szamponie, wałki do włosów, papiloty oraz zabezpieczone taśmą nożyczki(ze względów bezpieczeństwa). Zadaniem dzieci jest włożenie ręki do worka i rozpoznanie wybranego przedmiotu za pomocą dotyku.

9. Słuchanie opowiadania „Jak to Hania do fryzjera iść nie chciała” autor Anna Płonka.

Mała Hania uwielbiała bawić się lalkami, lubiła urządzać dla nich przyjęcia, ubierać w suknie balowe i czesać im włosy. Sama Hania bardzo nie lubiła się czesać. Kiedy tylko mama mówiła jej, że musi zapleść jej warkocza albo zrobić kucyka, Hania uciekała do swojego pokoju czym prędzej. Często słyszała od mamy lub babci:

- Masz takie piękne, długie włosy, ale były by jeszcze piękniejsze, gdybyś chciała je uczesać.

Ale Hania nic z tego sobie nie robiła i nawet do przedszkola chodziła w rozpuszczonych włosach. Jej koleżanki zawsze miały piękne fryzury- warkocze, francuzy, kucyki, ale Hania nigdy nie chciała mieć tak upiętych włosów.

Pewnego dnia, mama powiedziała do Hani:

- Musimy iść do fryzjera, żeby pani fryzjerka podcięła ci włosy, bo już są za długie. Poza tym nie chcesz się czesać Haniu, więc w krótkich włosach będzie Ci wygodniej.

- Nigdzie nie idę!- odpowiedziała Hania. - Sama mówiłaś, że mam piękne włosy, więc po co je podcinać? Poza tym czesanie boli! - I nie czekając na odpowiedź mamy, Hania poszła do swojego pokoju, pobawić się laleczkami.

Po chwili do pokoju dziewczynki weszła mama. Usiadła obok niej i zapytała:

- Laleczki wybierają się na bal?

- Tak. Ubieram właśnie ostatnią lalkę w suknię balową i pojedą karocą na bal.

- A fryzury?- zapytała mama.

- Już nie zdążą. Karoca już czeka.- Powiedziała Hania.

- Pomogę Ci. Razem szybko się uwiniemy i laleczki zdążą na bal- zaproponowała mama.

- Dobrze. W takim razie pomóż mi, proszę.

Mama zabrała szczotkę, gumki do włosów, spinki i razem z Hanią uczesały laleczkom piękne fryzury: warkocze, kucyki, loki. Każda lalka miała inne uczesanie.

- Popatrz jak sprawnie nam poszło. Laleczki teraz pięknie wyglądają i mogą jechać na bal. Są szczęśliwe i nic a nic je to nie bolało.- Powiedziała mama, gdy Hania układała laleczki w karocy.

- Wiem, ale ja się boję fryzjera. On ma tyle różnych rzeczy, których używa i tak szybko obcina włosy nożyczkami, że boję się, że zrobi mi krzywdę. Zuzia z mojej grupy, jak ostatnio wycinała motylka, to tak szybko cięła nożyczkami, że przecięła sobie paluszek!

- Haniu, obiecuję, że nic Ci się nie stanie. Pani fryzjerka umie posługiwać się nożyczkami, więc na pewno nie zrobi ci krzywdy. A teraz chodź, coś ci pokażę.

Mama z Hanią poszły do łazienki, gdzie mama w szafce trzymała różne kosmetyki i nie tylko.

- Popatrz, to jest suszarka. Można nią wysuszyć mokre włosy- wtedy będą suche. Prostownicą można wyprostować kręcone włosy, tak, żeby były idealnie proste. Natomiast lokówką można zrobić loczki. Wałkami można też je zrobić, tylko trwa to trochę dłużej. Szczotki i grzebienie służą do czesania włosów, a spinki, gumeczki, wsuwki pomagają nam upiąć włosy w różne fryzury. Pani fryzjerka ma także różne kosmetyki, które pomagają jej zrobić wymarzoną fryzurę.

- A czy mi pani fryzjerka też będzie mogła zrobić loki? Bo Kasia ma i podobają mi się.

- Oczywiście, że tak!- powiedziała mama.- To co? Idziemy jutro zrobić sobie piękne fryzury?

- Tak! Idziemy!- Wykrzyknęła uradowana Hania.

Nazajutrz, po przedszkolu, mama i Hania, poszły do pani fryzjerki- Pani Gabrysi. Pani Gabrysia miała i suszarkę i prostownicę i bardzo dużo różnych kosmetyków- dokładnie tak jak mówiła mama. Hania usiadła na fajnym fotelu, który się kręcił. Pani Gabrysia najpierw podcięła Hani włosy i to tak szybko i ostrożnie, że Hania nawet nie spostrzegła się a już pani fryzjerka brała do ręki lokówkę, żeby zrobić Hani wymarzone loki. Jeszcze tylko kilka spineczek i Hania miała piękną fryzurę. Faktycznie to nic a nic nie bolało. Potem była kolej mamy. Pani fryzjerka też podcięła mamie włosy, a później zrobiła jej takie same loki jak Hani. Teraz obie wyglądały tak samo! Hania była bardzo szczęśliwa.

- Obiecuję Ci mamó, że od dziś będę się codziennie czesać. To nic nie boli!- powiedziała Hania.

- Jak miała na imię dziewczynka z opowiadania?

- Czego najbardziej nie lubiła Hania?

- Dlaczego Hania nie chciała iść do fryzjera?

- Co mama pokazała Hani w łazience?

- Czy Hania poszła z mamą do fryzjera?

- Jaką fryzurę miała Hania i mama?

10. „U fryzjera”- zabawa ruchowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali w tempie wygrywanym przez nauczyciela na tamburynie. Na przerwę w muzyce, dzieci zatrzymują się, a nauczyciel pokazuje na zmianę obrazki suszarki, prostownicy i lokówki.

Suszarka- wyciągamy ręce przed siebie i „wkręcamy żarówkę”

Prostownica- stoimy prosto bez ruchu

Lokówka- kręcimy „młynki” z góry na dół

11. „Fryzjerskie rytmy”-zabawa matematyczna.

Do zabawy potrzebujemy małych obrazków wszystkich atrybutów fryzjera z poprzednich zabaw. Układamy początek rytmu, a dziecko je kontynuuje. Stopień trudności dostosowujemy do poziomu dzieci. Można też ułożyć rytm, pokazać dziecku, żeby go zapamiętało, a następnie zasłonić- zadaniem dziecka będzie odtworzenie rytmu.

Przykładowe rytmy:

suszarka, suszarka, lokówka,.....

lokówka, prostownica, lokówka,....

Szampon, lokówka, suszarka,.....

12. „Szalona fryzura”-praca plastyczna.

Dzieci otrzymują od nauczyciela obrazek konturowy głowy, dorysowują oczy, uszy nos, brwi i usta. Na górze głowy przyklejają kolorową włóczkę pociętą na kawałki-tworząc fryzurę według swojego pomysłu.

13. „Prawda czy fałsz?”- zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania dotyczące zawodu fryzjera. Zadaniem dzieci jest prawidłowo odpowiedzieć na zadane pytania. Można dla każdego przygotować czerwoną i zieloną tabliczkę lub umówić się na sygnał, np. jeśli zdanie będzie prawdziwe dzieci klaszczą, jeśli fałszywe- tupią nogami.

Przykładowe pytania:

- Fryzjerowi do pracy jest potrzebna suszarka.
- Lokówką można wyprostować włosy.
- Fryzjer nie umie farbować włosów.
- U fryzjera można kupić książki.
- Fryzjer może nam podciąć włosy.
- Dzięki spinkom i gumkom dziewczynki mają piękne fryzury.

14. „Szalone fryzury”- przeprowadzenia konkursu.

Nauczyciel wraz z dziećmi przeprowadzają konkurs na najbardziej szaloną fryzurę w grupie. (Można wcześniej poinformować rodziców aby zrobili takie fryzury swoim dzieciom). Dzieci kolejno prezentują swoje fryzury następnie siadają w kole, każde z nich otrzymuje 3 patyczki lub kredki. Zadaniem dzieci jest położyć swoje patyczki przed osobami, których fryzury podobają im się najbardziej.

Zadanie dla nauczyciela: Wykonanie dyplomu oraz niewielkich upominków dla dzieci, które wygrały konkurs.

Opracowała : Ewelina Tręda

nauczyciel Przedszkola Samorządowego im. Treflika w Zaborzu